

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

V torek, dne 14. aprila, in v četrtek, dne 16. aprila 1896. leta ^{navočni}
^{in dne 17. aprila 1896}

v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma

KONCERTA

pod vodstvom koncertnega vodje gosp. M. Hubada.

Sodelujejo: gosp. Josip Nolli, operni pevec, pevski zbor „Glasbene Matice“ in slavna godba c. in kr. peš-polka Leopold II., kralj Belgijcev, šte. 27.

VZPORED:

1. *Bedřich Smetana*: Overture k operi „*Libuša*“ za orkester.
2. *Jacobus Gallus*: „*Musica noster amor*“, madrigal, šesterglasen a capella-zbor.
3. a) „Je pa davi slan'ca padla.“
b) „Prišla je miška.“
c) „Luna sije.“ (Besede Prešernove, ponarodel napev Fleišmanov.)
4. a) „Bratci, veseli vsi!“
b) „Ljub'ca, povej, povej!“
c) „Škrjanček poje, žvrgoli.“
5. *Zd. Fibich*: „*Pomladna romanca*“ za soli, zbor in orkester, op. 69. Sopran: gdč. Mira Dev, bariton: gosp. Josip Nolli.
6. *Ant. Nedvèd*: „*Nazaj v planinski raj!*“ Mešan zbor.
7. *Ant. Foerster*: „*Ljubica*.“ Mešan zbor, op. 44.
8. *Ant. Bruckner*: „*Te Deum*“ za zbor, soli in orkester. Sopran: gdč. Mira Dev, tenor: gosp. A. Razingger.

Narodne pesmi,
za mešan zbor harmonizoval
M. Hubad.

Začetek točno ob 8. uri zvečer.

B e s e d e :

Musica noster amor.

Musica, noster amor, sit fida pedisequa vatum,
Molliter ad cunas fingere nata melos.
Exulet hostiles acuens, taratantara, motus,
Vivat et Aonidum castra Poesis amet.
Et lacrimas vatum colit et suspiria Caesar.
Vivat io magnis turba sacrata Diis!

(Št. XXVIII. iz Gallus-ove zbirke „Moralia Jacobi Handl Carnioli, musici praestantissimi. Norimbergae. In officina typographica Alexandri Theodorici. 1596.)

Glasba, ljubezen naša, bodi zvesta družica pesnikov, ustvarjena,
da blago stvarja pesem pri zibelih.
V prognanstvu bodi (pesen), ki sovražna čustva ostri, taratantara.
Živi pesen in ljubi tabor Aonid (muz)!
Caesar čisla pesnikov solze in vzdihljaje.
Žiyela mpožica, posvečena velikim bogovom!

Slovenske narodne pesmi.

a) Je pa davi slan'ca padla.

1. Je pa davi slan'ca padla Na zelene travnike, Je vso trav'co pomorila In vse žlahtne rožice.	3. Ravno sredi moj'ga srca Ena rožica cveti, Če ne boš ji prilivala, Se gotovo posuši.
2. Meni pa ni nič za rož'ce, Če jih slan'ca pomori, Meni je za dekle moje. Če me ona zapusti.	4. Kaj ji bodem prilivala, Nimam vinca ne vode, Pa ji bodem prilivala Svoje solzice svetle.

b) Prišla je miška.

Prišla je miška iz mišnice.
Vzela pšenico iz pšeničnice.
Miš pšenico
Pod goro,
Pod to goro zeleno.

Prišla je mačka iz mačnice,
Vzela je miško iz mišnice.
Mačka miško,
Miš pšenico
Pod goro
Pod to goro zeleno.

Prišel je volk iz volčnice,
Vzel je mačko iz mačnice.
Volk je mačko,
Mačka miško,
Miš pšenico
Pod goro,
Pod to goro zeleno.

Prišel je medved iz medvednice,
Vzel je volka iz volčnice.
Medved volka,
Volk je mačko,
Mačka miško,
Miš pšenico
Pod goro,
Pod to goro zeleno.

Prišel je lov'c iz bajtice,
Ustrelil medveda iz medvednice.
Lov'c medveda,
Medved volka,
Volk je mačko,
Mačka miško,
Miš pšenico
Pod goro
Pod to goro zeleno.

Prišla je smrt iz mrtvašnice,
Vzela je lovca iz bajtice,
Smrt je lovca,
Lov'c medveda,
Medved volka,
Volk je mačko,
Mačka miško,
Miš pšenico
Pod goro
Pod to goro zeleno.

c) Pod oknom.

Luna sije,
Kladvo bije
Trudne, pozne ure že;
Prej neznane
Srčne rane
Meni spati ne dadé.

K oknu pridi,
Drug ne vidi
Ko nebeške zvezdice;
Se prikaži,
Al' sovraži
Me srce, povej, al' ne!

Ti si kriva,
Ljubeznajiva
Deklica neusmiljena!
Ti me raniš,
Ti mi braniš,
Da ne morem spat' doma.

Up mi vzdigni,
Z roko migni,
Ak' bojiš se govorit'! —
Ura bije,
K oknu ni je,
Kaj sirota čem storit'.

Obraz mili
Tvoj po sili
Vedno mi je pred očmi;
Zdihujoče
Srce vroče
Vedno k tebi hrepeni.

V hram poglejte,
Mi povejte,
Zvezde, al' res ona spi;
Al' poslušaj,
Me le skušaj,
Al' za družega gori.

Ako spava,
Naj bo zdrava,
Ak' me skušaj, nič ne de,
Po nje zgubi,
Ako ljubi
Druž'ga, počlo bo srce.

dr. Fran Prešeren.

d) Bratci veseli vsi!

1. Bratci veseli vsi! Pesem zapojmo mi Od vinca sladkega Ko solnce čistega.	3. Kadar pri miz' sedim, Glažek v rokah držim, Srce se smeje mi, Ker me prav veseli.
2. Glažke nalijmo si, Ven ga popijmo vsi! En glažek al' pa dva, To nam korajžo da.	4. Kadar pa vinca ni, Tokrat me vse boli. Vince mi zdravje da, Ker moč v seb' ima.
5. Kadar pa d'narcev ni, Kaj pa nas to skrbi, Saj birt še kredo 'ma, Bratci le pijmo ga!	

e) Ljub'ca, povej, povej!

1. Ljub'ca, povej, povej, Al' me še ljubiš kej, Al' me še ljubiš kej, Dekle, povej!	3. Očka te kregajo, Mam'ca ti branijo, Jaz pa ne maram nič, Pojem ko ptič!
2. „Očka me kregajo, Mam'ca mi branijo. Jaz ti tako povem, Da te ne smem.“	4. Dečva, povej, povej, Al' me še ljubiš kej, Al' me še ljubiš kej, Dečva, povej!

5. „Jaz ti tako povem:
Ljubit' te več ne smem,
Ker 'maš ti družih več,
Ljubezen je preč!

f) Škrjanček poje, žvrgoli!

Škrjanček poje, žvrgoli,
Se bel'ga dneva veseli,
Škrjanček poje beli dan,
Pozdravlja hrib in plan

Škrjanček poje, žvrgoli,
Se bel'ga dneva veseli,
Pozdravlja z drobno pesemco
Tud' mojo ljubico.

Kjer kol' se midva srečava,
Prav milo se pogledava,
Vse solzne najne so oči,
Vse to ljubezen st'ri.

Kjer kol' sem hodil, kjer sem bil,
Pa take nisem še dobil,
Da b' b'la t'ko bel'ga ličica
Pa srca vsmiljen'ga.

Pomladna romanca.

Nekdaj je star bil čarovnik,
V ledenem živel gradi,
Od slane tkan je nosil pas,
Snežen je bil po bradi.
V rokó je vzel svoj gromni kij
In v plašč zavil se ože;
Veseli se, da k velim bo
Pritiskal ustnam rože.

Glavó mu smrečji venec kríl
In cveti obledeli,
Na plašči pa meglenam so
Kristali mu žareli.
Veseli se, da Vile bo
Objemal lahkonoge;
V tej nádeji veseli že
Prešel je kraje mnoge.

Obšlã ga tožnost je nekoč
V podzemskem hladnem rovi,
Zato je šel pogledat v svet,
Kam plovejo mrakovi.
A žalost! Kakšen izpremin!
Kadar je prédse dahnil,
Ohladil se je solnčni žar,
V rokãh mu cvet usahnil.

O zemlji čul je davno že,
Kjer v grmu ptiček biva,
Kjer v vsake reke trsji se
Prelepa Vila skriva.
Na rekah led, na zemlji sneg,
Meglé povsod studéne,
Puščava svet in smrt povsod,
A Vile niti ene!

Kjer solnce si ves božji dan
Obraza ne zakrije,
Kjer pesmi, zvezd je toliko,
Kjer cvétov tisoč klije.
Le stari led in mraz in sneg,
Kjerkoli zrè v daljavo,
In čarovnik razjoka se
In sam si vzame glavo.

A topli dihi v zraku spet
Igrajo se veseli,
In čudo, starcu pričetó
Zvončki iz trupla beli!

Iz gaja detal se glasi
In prepelica v doli,
Marjetic, kot bi jih posul,
Log poln je na okoli.

In v trsji kite kakor prej,
Spet Vila spleta Vili.
Pretožni zimi konec je —
Pozdravljen, majnik mili!

Jaroslav Vrchlický; slov. A. Funtek.

Nazaj v planinski raj!

Pod trto bivam zdaj V deželi rajskomili, Srcé pa gor mi sili Nazaj v planinski raj; — Zakaj nazaj? Nazaj v planinski raj!	Glej ta dolinski svét, Te zlate vinske griče, Te nič, te nič ne miče Njih južni sad in cvét? Zakaj nazaj? Nazaj v planinski raj!
--	---

Tu zelen dol in brég, Tu cvétje vže budi se, Tu ptičji spev glasi se, Goré še krije snég, — Zakaj nazaj? Nazaj v planinski raj!	In to ti nič ni mar, Da dragi srčnovdani, Ti kličejo: „Ostani, Nikár od tod, nikar!“ Zakaj nazaj? Ne prášajte zakaj!
--	---

O, zlatih dni spomin
Me vleče na planine,
Po njih srcé mi gine,
Saj jaz planin sem sin!
Tedaj nazaj,
Nazaj v planinski raj!

S. Gregorič.

Ljubica.

Ležal na mrtvaškem odru
V sobi temnej mlad je mož
Sredi belih sveč brlečih
Sredi lepih svežih rož.
V sobici ženice sive
Jagode prebirajo,
Gibajo čeljusti stare,
V vrata se ozirajo.

Mrtveca od jutra in večer
Hodijo ljudjé kropit.
Vsi so prišli, samo nekdo
Ni prišel tjà zanj molit.
Vsakega motrèč pazljivo,
Sive glave májejo,
Mej seboj odduška srčneje
Bolečini dájejo:

Vsi so prišli, samo ljube,
Ljube k njemu ni biló,
Ljube mlade, ljube lepe,
Ki jo ljubil je srčnó.
„Glejte, glejte, vsi so prišli,
Cvetkove le ni biló,
Kdo bi mislil, kdo bi mislil,
Da brezsrčna je takó.

Pa pred kočico dekleta
Drobne stikajo glavé
In skrivnostno šepetajo
V úho si besede té:
Kaj se hoče, kaj se hoče,
Svet zapustil je Gospod;
Brez vesti je, brez srcá je,
Tak je zdaj ta mladi rod.“

„Vsi so prišli, vsi so prišli,
Ga kropit in zanj molit,
Samo ona, samo ona,
Ni prišla se poslovit.
Drugo jutro zgodaj, zgodaj
Zvon se tožno je glasil —
Kdo nocoj je neki zopet
Sè zemljé se preselil?“

Saj sem rekla, saj sem rekla,
Da je čisto brez srcá,
Da za njega nič ne mara,
Da za norca ga ima.“
Hitro se izvé novica,
Bliskoma po vasi gré:
Cvetkova je preminula,
Počilo jej je srcé.

Jos. Pagliaruzzi-Krilan.

Te Deum.

Te Deum laudamus: Te Dominum confitemur. Te aeternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli. Tibi coeli et universae potestates, Tibi Cherubim et Seraphim incessabili voce proclamant: Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt coeli et terrae majestatis gloriae tuae. Te gloriosus Apostolorum chorus, Te Prophetarum laudabilis numerus, Te Martyrum candidatus laudat exercitus; Te per orbem terrarum sancta confitetur ecclesia: Patrem immensae majestatis, venerandum Tuum verum et unicum Filium, sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu rex gloriae, Christe! Tu patris sempiternus es Filius. Tu ad liberandum suscepturus hominem non horruisti Virginis uterum. Tu devicto mortis aculeo aperuisti credentibus regna coelorum. Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris. Index crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.

Aeterna fac cum Sanctis Tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum Tuum, Domine, et benedice hereditati tuae! Et rege eos et extolle illos usque in aeternum.

Per singulos dies benedicimus Te. Et laudamus nomen Tuum in saeculum et in saeculum saeculi. Dignare, Domine, die isto sine peccato nos custodire! Miserere nostri, Domine, miserere nostri! Fiat misericordia Tua, Domine super nos, quemadmodum speravimus in Te.

In Te, Domine, speravi; non confundar in aeternum.

Tebe, Boga, hvalimo: Tebe, Gospoda, spoznavamo, Tebe, večnega Očeta, časti vsa zemlja.

Tebi vsi angelji, Tebi nebo in vse sile, Tebi Kerubi in Serafi z neprestanim glasom kličejo: Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaoth! Polni sta nebo in zemlja veličanstva Tvoje slave. Tebe slavepolni zbor apostolov, Tebe prerokov častitljivo število, Tebe svetlih mučnikov truma hvali; Tebe spoznava po vesoljni zemlji sveta Cerkev: Očeta neizmernega veličanstva, poveljevanja vrednega Tvojega pravega in edinega Sina, in tolažitelja svetega Duha.

Ti kralj slave, Kriste, Ti si Očeta, večni Sin. Ti za odrešenje (naše) hoteč počlovečiti se, nisi se zbal Devičinega telesa. Ti si odpri, premagavši smrtno želo, vernikom nebeško kraljestvo. Ti sediš na desnici Božji v slavi Očetovi. Verujemo, da boš prišel kot sodnik.

Zatorej Te prosimo, pomagaj Svojim služabnikom, katere si s svojo dragoceno krvjo odrešil.

Daj nam, da bomo s svetniki Tvojimi slave Tvoje deležni.

Reši Svoje ljudstvo, o Gospod, ter blagoslovi Svoje dediče! Vodi jih in povzdiguje jih na veke.

Vse dni Te poveljujemo. In Tvoje ime hvalimo na vekov veke. Spoznaj nas vrednimi, o Gospod, da nas denašnji dan obvaruješ slehernega greha! Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas! Milost Tvoja, o Gospod, pridi na nas; kajti upali smo v Té!

V Tebe, Gospod, sem upal; ne pogubim se, vekomaj ne!

